

РЕШЕНИЕ

№ 555

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Наталия Ангелова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12400** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. К. Н. от [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ №975 от 11.11.2021г. по нахд №2021110213097 по описа на СРС за 2021г., с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К №4766052, издаден от СДВР, с който на Н. за нарушение по чл.21, ал.2 вр. с ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП - е наложена глоба от 100лв..

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на закона и при неизяснени обстоятелства по делото. На първо място се прави довода, че не е доказано чия е заснетата скорост, доколкото видно от снимката на същата са заснети два автомобила едновременно, предвид това, че е видим само номера на автомобила на касаторката –тя е санкционирана. Подчертава се, че съгласно изпратения от общината проект на организация на движението –се касае за трилентов път и не е ясно коя лента е заснета и чия е скоростта. Визира се, че не е приложена инструкция за работа с техническото средство, за което СРС е следвало да укаже на АНО да я приложи като не може да се позовава на служебно известен факт. Твърди се, че според инструкцията при две и повече МПС-та скоростта се определя чрез контролно изчисление и ако резултата съвпада със стойността на скоростта с отклонение +/- 10%- се приема. Съответно, ако с контролното изчисление не е възможно еднозначно

определяне –измерването се отхвърля. С оглед изложеното, се визира, че е следвало да се извърши контролно изчисление чрез фотометрична обработка, а не директно да се издаде фиш на касаторката. Прави се и възражение, че представения протокол не отговаря на изискванията на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използването на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, тъй като в него липсва описание на вида на използваното АТСС като е записан само фабричен номер. С оглед всичко изложено се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание - жалбата се поддържа лично от Н.. Подчертава, че в производството пред СРС са допуснати пропуски, не е приложена дигитална снимка за точното разположение на уреда, както и се визира, че не е ясно какъв вид е. Твърди се, че липсва приложена инструкция за работа на устройството, както и по същество, че не е доказано, че скоростта е на автомобила на касаторката. Претендират се разности.

Ответната страна – не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на жалбата и предлага да се уважи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВЕЩО НА КАСАТОРКАТА И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок, но по съществото си е неоснователна по следните съображения:

Видно от АУАН и от НП- СРС е приел, че НП е процесуално и материално законосъобразно. На първо място е констатирано от фактическа страна, че на 21.04.2021г. в 16,42ч. система за видеоконтрол А. САМ S1 или “СПУКС“ с №11743е е заснела л.а. с [рег.номер на МПС] в [населено място], [улица] с посока от ул.К. път към Околовръстен път като техническото средство отчетло превишена скорост от 83км. в час при максимално разрешена скорост от 50км. в час, което ограничение е въведено с пътен знак В 26. Установено е, че МПС принадлежи на Р. Н. и срещу същата е издаден ЕФ за нарушение на чл.21, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДвП като ѝ е наложена глоба от 100лв. по чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП.

От правна страна - СРС е приел, че по чл.189, ал.4 от ЗДвП от законодателя е предвидено нарушенията да се санкционират освен с НП – и с ЕФ с цел гарантиране бързината на процеса. Едно от условията е нарушението да е заснето с А. /автоматизирано техническо средство/ т.е. без човешка намеса. Подчертано е, че измененията в ЗДвП с ДВ бр.19 от 13.03.2015г. са съобразени с ТР №1 от 26.02.2014г. като е добавено „автоматизирано“ към ТС. Съответно в §.6, т.65 от ДР на ЗДвП е посочено, че А. са уреди за контрол, работещи самостоятелно и автоматично заснемат нарушения като могат да бъдат стационарни или мобилни. Направен е извода от СРС въз основа на изложеното, че контролният орган не се намесва в работата на мобилното устройство, а само го позиционира. Посочено е, че уредът измерва скоростта и разстоянието само в автоматичен режим и установените данни не могат да бъдат променяни. Посочено е, че уредът представлява система за видеоконтрол „СПУКС“ с №11743е, надлежно калиброван / видно от протокол №60-С-ИСИС от 28.09.2020г. със срок на вализност 1 година/, поради което е направен извода, че системата отговаря на изискванията на ЗДвП за техническо средство, което може да заснема нарушението. Допълнено е, че е спазено и изискването на чл.10, ал.3 от Наредба 8121з-532 от 12.05.2015г. за изготвянето на

протокол и снимка на разположението на уреда на пътя. Обсъдени са и възраженията касателно наличието и на второ МПС, като е посочено, че това не се е отразило на установена скорост, тъй като същата се измерва с лазерен скоростомер. Посочено е, че на гърба на снимката има разпечатка, че именно л.а. с [рег.номер на МПС] е бил разпознат от АТСС при засичането с лазерния скоростомер на посочената дата и час. СРС е анализирал как работи лазерния скоростомер като се е позовал на Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол – чрез изплащане на лазерни импулси към повърхостта на л.а., когато същото е индивидуализирано, поради което е направил извода, че определената скорост е именно на автомобила на наказаното лице. Анализирани са и маркерите разположени на снимката, които указват положението на лазерния лъч, за да се достигне до извода, че не може да бъде отразена скоростта на чуждото МПС. На следващо място от СРС не са установени нарушения при издаването и връчването на ЕФ, както и касателно описанието на деянието в същия вкл. е визирано, е при допустима скорост от 50км.в час и установена от 83 –е даден толеранс от 3км.в час. Установено е, че правилно е индивидуализирано и отговорното административно-наказателно лице, както и по отношение на същото е наложена сакцията по чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП от 100лв. т.е при превишаване на скоростта от 21 до 30км. в час. С оглед всичко изложено – е потвърден ЕФ.

Касационният състав напълно споделя изводите на СРС. Решението е обосновано, с изложени подробни мотиви, които почиват на цялостен и изчерпателен анализ на релевантите факти и относимата нормативна база. Правилно е възприето, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, а по същество деянието е безспорно доказано. Правилно не са били възприети възраженията относно установената скорост. В тази връзка СРС е посочил, че начина на измерване на скоростта посредством лазерен скоростомер позволява измерването на скоростта едва при установяване на МПС. Изложеното води до законосъобразния извод, че ако не е ясно кое е МПС и какъв е неговият регистрационен номер- същият не би се отразил, както и скоростта не би била измерена. След като е посочен номер СВ 0808 т.е. на л.а. на Н. – то именно отразената скорост е неговата. Изложеното не се опровергава от цитираните в касационната жалба текстове от инструкцията за работа на А.. Няма изискване при повече МПС-та скоростта да се определя чрез контролно изчисление, а само ако същата има определено отклонение от отразената. В тази връзка се възприема изцяло подробния анализ на СРС за начина на измерване на скоростта. Дори и да не беше така – то видно от снимката –се касае за 2 МПС приблизително на една линия /като това на Н. е малко по-напред/ т.е. и двете движещи се автомобили не са в рамките на законодопустимата скорост от 50 км. в час. Именно начинът на установяване на нарушението чрез А. освен бързина и обективност /с оглед липсата на човешка намеса/, позволява да се постигне в значителна степен, освен личната - и генералната превенция и да не се допускат в населено място водачи с подобно поведение. Също абсолютно несъстоятелни са и възраженията в жалбата, че представения протокол не отговаря на изискванията на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г.-отново в този смисъл има подробен анализ от СРС, като настоящият състав ще добави, че в протокола е отразен номера на А., което само по себе си е достатъчно да индивидуализира уреда. Видно е от представения протокол №60-С-ИСИС от 28.09.2020г., както отново е обсъдено от СРС, че уредът е надлежно проверен и е установил скоростта в срока си на валидност от 1 година. Напълно неотнормисими са възраженията от касатора, свързани с вида на пътя и по-специално, че

не е ясно в коя лента се движи л.а. на Н.. Не са нужни специални знания, за да се направи извода от снимката, че същият се намира в средната лента, при наличие на автомобил от дясно и неналичие на автомобил от ляво. При тези данни и логично е намиращият се от ляво автомобил на касаторката по отношение на неидентифицираното МПС и заснето от дясно - да е изпреварващ т.е. именно поради посочената причина и неговата скорост да е установено от А..

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли като съответно се остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №975 от 11.11.2021г. по нахд №2021110213097 по описа на СРС за 2021г., с което е потвърден електронен фиш серия К №4766052, издаден от СДВР, с който на Н. за нарушение по чл.21, ал.2 вр. с ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП е наложена глоба от 100лв..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:1.

2.